

V mnogih vidikih je z vidika sloga pedagoški diskurz podoben znanstvenemu. V šolah naj bi si prizadevali posredovati in obvladovati znanstveno pridobljena znanja, ne pa osebnih mnenj ali izrazito ideološko obarvane vednosti. Znanstveni slog zaznamujejo neosebnost, veljavno logično in argumentativno sklepanje, operiranje z dejstvi, jasnost, nedvoumnost in čim manj ukrašen način ubesedovanja (čeprav je uporaba metafore pogosta). Toda, kot dokazujejo nekatera spoznanja sociologije znanosti, predvsem tista, ki temeljijo na retoričnih analizah znanstvenega diskurza, gre tudi pri domnevni neosebnosti in dejstvenosti fenomenov za retorične učinke, ne za nekakšne »resnične« lastnosti. Povedano drugače, vednost in znanje se da predvsem z določenimi tehnikami jezikovne rabe predstaviti kot neodvisno od osebnega mnenja in interesov govorca ter kot objektivno in nespodbitno dejstvo. V pedagoškem kontekstu so te prakse lahko še posebno problematične, če se prepogosto pojavljajo v razlagah/pojasnilih, ki so v osnovi namenjeni poglobljenemu utemeljevanju znanja. Npr., v izjavi:

(6) »Dejstvo je, da je glagol 'to go' nepravilen.«

je omenjeni tezi, da je namreč »to go« nepravilni glagol, res težko tehtno ugovarjati in ima topogledno upravičeno status dejstva, vendar pa to za učence ni dobra oz. dobro ubesedena razlaga. Neki glagol namreč ni nepravilen, ker »je to dejstvo«, ampak zaradi določenih relevantnih znanstvenih ugotovitev in pravil, ki naj bi bila učencem natančneje pojasnjena in naj bi hkrati predstavljala del njihovega znanja. Uvajanje/razlaganje/pojasnjevanje znanja s strukturo »dejstvo je ... « je strategija uvajanja stališč brez razlage, torej mašilo, s katerim je mogoče zakriti nepoznavanje, morda celo pomanjkanje ustrezne utemeljitve, ali pa izpostaviti govorcevo avtoriteto kot edino nosilko znanja. Kot taka je tovrstna strategija neustrezna za pedagoški kontekst, ker je poleg nejasnosti (na podlagi česa je iz izjave mogoče sklepati, da gre za dejstvo?), glede na okoliščine izjavljanja (govorca, občinstvo, temo) tudi neprimerna. Tako z argumentativnega vidika kot tudi z vidika dobrega ubesedovanja bi bila v tem smislu primernejša izjava, ki bi bila podobna že navedenemu primeru (3):

(3) »Glagol 'to go' boste v slovnicaх našli opredeljen kot nepravilni glagol, ker pretekle oblike in preteklega deležnika ne tvori po običajnem pravilu, to je s končnico »-ed«.«

Kljub načelni podobnosti se znanstveni diskurz v marsičem tudi razlikuje od pedagoškega. Ena najvidnejših razlik je opazna v naravi občinstva. Znanstveni diskurz se uporablja v t. i. »znanstveni skupnosti«, to je med